

גיליון מס' 1696 * ו' בסיוון תש"ס * 9 ביוני 2000 * כפר הנשיא

(התנצלות: העלון הדיגיטלי התעכב עקב אי העברת החומר המודפס עד היום - יום א')

העבודה לא תמיד מעשירה, אך היא מפרנסת

**מי שעובד
אינו אובד**

מתוך "מבחר מעשיות" - שלמה אבס

העמוד הפותח

שלום לכולם וחה שבועות שמח.
השבוע, שוב שבוע קצר, ולאחריו באמת חוזרים לשגרה עד החגים הבאים בעוד הרבה הרבה זמן.
בעודי יושבת ומוציאה לכם עוד עלון, יושבת עורכת העלון בדהאב ונופשת לה. בזמן קריאת העלון, היא כבר תהיה בחזרה ומקווים מאוד שנהנתה.
אז מה יש לנו בעלון השבוע? המון, המון ולכן שוב לא שמנו, סיפור, טיפים, תשבץ ועוד דברים נחמדים אחרים.
אבלם מה כן יש לנו - דנה וויטהם, עונה לשלמה על מכתבו מהעלון הקודם, שרית ורני משתפים אותנו בחוויותיהם משיחות החברים, גם לאדי יש מה להגיד על שיחות החברים ועל עוד כמה דברים, טומי מספר לנו על חוויותיו מטיול באנטליה.
לאבי יש מה להגיד לקולין, קולין עונה למיכאל כהן לכתבתו מהעלון הקודם, אנגה כותבת לנו על תחיית השפה העברית ואודי אגסם יש לו תחזית אופטימית בשבילנו בנושא היציאה מלבנון. עוד בעלון מספר קטן של הודעות.
אז, קריאה נעימה לכם וחה שבועות שמח ונעים.

שבת שלום -דורית בסו

ימי הולדת

11/6 תמנה שוער
ציון דוארי

12/6 לוי גניסלב - בן 75!
אידו סלע
אורי דוארי (נכד)

14/6 תמרה לוי

מורן עמית
עופר שוער (נכד עמית-גרשמן)
שקד בידק (נכדה - אב)
נעה ברור (נכדה)

15/6 שאל ריפקינד
רחלי פוקס
מרים מעין

16/6 לני יודאיקין
שרונה מרציאנו
תמר הרמן

ימי נישואין

12/6 טוטסי וג'קי עמר

13/6 יעל והנרי שפרונה
דוט וסימון שינגזיכט

14/6 תמר ואורן קולינס

15/6 דינה ובנסון הוניה
רמה ושלומי זולטי

16/6 תמרה וצ'בי לוי

17/6 פט ויהודה בן-זאב
דינה וארנולד בידק

פרורים מהשולחן

ובכן, תם ונשלם לו עד אולפן "אורן" ולפנינו כעת אולפן קיץ שיחל ב-19 ביוני עד 6 באוגוסט. ואחרי זה? כדברי לאה: "אלוהים גדול".

בשעה טובה התחילו לחפור יסודות לתוספות המיוחלות בשכונת הוותיקים. גם החדר הנוסף במשפחת קפלן או-טו-טו עומד בפני השלמה.

לפני שבוע היתה שרפה בצד המערבי של תל רומן. השתלטו עליה 4 אנשים + מכבי אש. נגרם נזק קל: 5 באלות של קש לענף הבקר + שטח של שלף. לשאלתי - זו היתה הצתה? קיבלתי חיור סלחני מטוני (יעני: בוודאי, אלא מה?)

ועוד בענייני רב"שות: מועצה אזורית ג.ע. עובדת במרץ על מיגון ישובי הצפון עד וכולל חולתה. המיגון: בניית חדרי בטון לבתים. חלק מהתקציב יגיע גם ל"דרומיים" (כלומר אנחנו).

נכון שנורא נחמד לצאת וללגום כוס בירה קרה כקרח? אנשי הפאב מחפשים נאשות אחר מתנדבים שיגישו את הנ"ל. אז קדימה!!

מן הארוח הכפרי: בשבת שעברה התארחו אצלנו לארוחת בקר מפוארת בפארק, אנשים

מ-AUSTRIAN AIRLINES הם הגיעו, איך לא - בטיסה ואכלו כיד המלך. הם מאוד נהנו וכטוב ליבם באוכל.
המשיכו לטייל באזור ו-הופ בחזרה למטוס והביתה.
אז מה רע?

מן הגיל הרך: ארגזי החול בבתי הילדים מתמלאים בחול זך, נקי וטרי. זאת באדיבות המפעל, ובביצועו של שבי, והעיקר - הכל בחינם. אז בשם הילדים, המטפלות ההורים - ממש תודה!!!

גני הילדים נסעו השבוע להצגה בכפר בלום "אנו יוצרים אופרה". מספרים שהיה מקסים! אחד הזמרים שם דומה כשתי טיפות מים לארווין (ארווין, אולי יש לך אח תאום שאף פעם לא ידעת עליו?)

ואי אפשר בלי חדשות ממשק הילדים: איציק מוסר שגולדו 3 עיירים חדשים (עייר = הבן של האתון למי שלא ברור) ושמש בישראל: עידו, זיו, גלעד. כל אחד על שם בעליו! אז שתעברו בשלום את הברית ונא לא לנער לי מתחת לחלון!

ומעניין לעניין באותו עניין: שמתם לב שאיציק הסתפר? זאת משום שהוא נדר נדר שברגע שיוצאים מלבנון, הוא מסתפר. אמר - נדר - ועשה. כעת הוא נשבע שברגע שיהיה שלום עם סוריה הוא עושה על המקום קרחת!!

בשעה טובה וכהבטחת האפיקומן של פסח, יש נכון להיום בתלתון הצעיר סככה חדשה ונוצצת שבאה להגן על אפני הילדים (והמטפלות) מפני הגשמים העזים וקרני השמש הלוהטות. זאת מעשה ידיו האמונות של עמוס. כולם מוזמנים לבוא ולחנות.

לאחר כמעט שנה באוסטרליה, חזר אלינו עודד (הנודד). כרגע הוא בקיבוק, אבל לא ידוע עד מתי. ברוך השב.

דניאלה לעומת זאת, אוספת את פעקלאותיה ויוצאת אף היא לנדוד בעולם - בהצלחה!

ולארוע הלוהט של השבוע - צעדת גבול הצפון. לדברי זוהר היו המון אנשים, והיתה אווירה על הכיפאק. המסלול (שהיה ממנרה למשגב עם, מהלך 6 ק"מ), היה רווי שלטי הסבר על האזור. לאורך המסלול היו בדי פלריג עליהם אפשר היה לעשות "גרפיטי" בעזרת בקבוקי ספריי.

קיבוק עין גדי סיפקו מים לצועדים, וחברת מוטורולה, תרמה חולצות וכובעים. גם יוסי שריד שכיום כידוע לכם הוא תושב מרגליות, כיבד את ההולכים בדיו פניו. בסוף הדרך היה מעגל תופים ומתופפים מדליק. בקיצור - היה בהחלט שווה להיות שם!

זוהר מוסיף ומעדכן אותנו בענייני ספורט: בדמינטון: ביום שישי האחרון השתתפו: יגיל, אוהד, רותם, נדב, זיו ושירית באליפות גליל עליון לבדמינטון. ארוע זה היה הראשון מסוגו בגליל והסתיים בהצלחה גדולה. נערינו השתתפו בכבוד, למרות התנאים הנחותים אצלנו בקיבוק מול אולמות בעלי 4 מגרשים ותאורה טובה. לפי התעודות שראיתם על לוח המודעות, גם הגיעו להישגים. הבדמינטון בישראל הוא ברמה טובה מאוד, אך ברובו מתקיים במרכז. יש ליהנות למבוגרים, ליהנות לצעירים, אליפויות שונות ונבחרת ישראל. אני מקוה שהנערים ימשיכו להתאמן ושנראה פרופים חדשים. החוג מתקיים באולם דדו בימים ב' ו-ה' בשעה 20:00.

עד כאן להפעם, גבירותי ורבותי שיהיה חג ביכורים, שבועות, מתן תורה שמח לכולם!

מיכל גלוק

תשובה לשלמה

שלמה שלום!

ראשית, הייתי רוצה להבין את פשר המילה "נעלבתי". לא הבנתי, מישהו קרא לך בשמות גנאי? מישהו ניסה להרע לך במתכוון?

אתה יודע מה, כשאני קראתי את מכתבך בדברי הכפר, אני נעלבתי.

בתור אחת שבסך הכל יש לה נסיון לא מועט בענף השרות שנקרא חדר אוכל או קפיטריה, רציתי לצעוק. אמנם אני בחדר האוכל כבר לא עובדת, אבל נתתי הרבה שעות, כמו עוד הרבה אנשים שעובדים ועבדו בחדר האוכל - השקעתי את הנשמה שלי. אולי זה נשמע מצחיק, קצת מגוחך, אבל כשצוות העובדים יורד למינימום שבמינימום והתקציב של הענף גם הוא יורד למחיר אבסורדי, נוצר מצב שאנשים שעובדים שם, נותנים הרבה שעות מעבר למה שצריך, אבל רובם עושים זאת ברצון ובאהבה, כי חשוב לתרום ולתת למה שאנו קוראים קיבוץ. אולי האוכל לא היה בשמיים, אבל תסלח לי, באיזה עוד מקום בארץ תשלם 27 ש"ח לארוחה, ועוד בערב יום העצמאות?

האם לרגע נתת את דעתך לאנשים שהשקיעו בארוחה? את הימים שהם עבדו מעבר לשעות עבודתם כדי לסדר לך את השולחן, ולהכין לך את האוכל, לנקות אחרייך את הרצפה ולשטוף כלים שנשארו אחריך?

שלמה -

אף אחד לא רוצה 'לדפוק' אותך, אף אחד לא עשה לך דווקא במתכוון. מאוד עצוב לי וחבל, שמה שמתסכל אותך מגיע לידי זה ש-27 השקלים הללו "הונחתו עליך כהזירה ויש לתבוע עליהם מחיר כספי".

האם עלה בדעתך שאולי יש גם אנשים שנהנו מהארוחה? אין לי מושג כמה אנשים ביקרו בחדר האוכל ביום העצמאות, אני משערת שבסביבות ה-400 איש+, הייתכן שכל 400 האיש יצאו מרוצים מהאוכל? כפי שאתה ודאי יודע, כל אחד אוהב אוכל אחר, ישנם שאוהבים את אותו מאכל אך ברוטב שונה, בצורת בישול שונה, חם או קר, וישנם אנשים שכלל לא אוהבים רוטב על האוכל שלהם.

אני חושבת שהמטרה של מכיני האוכל והתפריט, היתה לקלוע לטעמם של כמה שיותר אנשים. כמו כן, אני משערת שהאנשים שהיו אחראים לקביעת מחיר הארוחה, יודעים מה הם עושים, והם נמצאים מספיק זמן בעסק כדי לקבוע מחיר המתאים לשווי הארוחה.

בקיזור שלמה, מאוד קוממה אותי הצורה שבה בחרת להציג את מכתבך. ייתכן ואתה צודק ואני מסכימה איתך שלהבא כדאי וצריך לראות את התפריט, זה חשוב וזאת זכותם המלאה של האנשים שאוכלים ומשלמים על הארוחה, אבל אני גם חושבת שיש דרכים יותר סימפטיות ויותר תרבותיות להגיד את הדברים, יהיה הרבה יותר נעים לקרוא לדוגמא: לפי דעתי האישית יש לראות את התפריט קודם לכן, כמו כן, אני חושב שלציבור חשוב לדעת איך מורכב מחיר הארוחה וכו'.

תמיד אפשר לשפר וצריך לשפר, ותמיד לומדים מהדברים שפקדו אותנו בעבר. אז למה לא לציין בדרך בונה את מה שהפריע לך, במקום לתקוף אנשים שבסך הכל ניסו לעשות לך שמח בחם, ועבדו קשה בשביל שאנשים אחרים מלבדם יהנו.

אני מקוה שבפעם הבאה תשקול את דברייך ותנסה לראות את התמונה כולה. באמת שלא ציפיתי לצרות אופקים שכזאת מאיש שאמור 'להבין עניין'.

ולכל שאר חברי הקיבוץ:

מהאופן שבו אנשים בוחרים להביע דעתם, ההרגשה המתקבלת היא, שלאנשים כבר לא אכפת מהזולת אלא רק מתעסקים בממונם האישי ותו לא.

חבל!

דנה וויטהם

שיחות חברים

לחברים שלום,
ביום שישי התקיימה שיחת חברים שאני אירגנתי בדחיפה של שריטה ובעקבות בקשות רבות של חברים לקיים שיחה.
השיחה, אמנם עלו בה דברים קשים, אבל בהחלט היתה טובה והסיכום והסקת המסקנות יהיו אחרי השיחה המתוכננת ל-16.6 והשיחה הנוספת בערב שטרם קבענו לה תאריך.

אחד הנושאים שעלו מאוד חזק בשיחה ועולים כל הזמן, הינו חוסר ההתדברות בין החברים ל"ממסד" וחוסר הקשבה של "הממסד" לחברים ובכל זאת נרשמו לשיחות בסה"כ כ-33 חברים. לא אוסיף על כך, רק אחזור ואזמין אתכם שוב, החברים שעדיין לא הגיבו להזמנה שלי ושיש להם מה להשמיע (לכולנו יש) לבוא, אני מעדיפה שתודיעו לי מראש על מנת שנוכל להעריך בהתאם וכמובן על המועד הנוסף תבוא הודעה בהקדם.
אחרי השיחה היום, חשוב לי לציין רק עוד דבר נוסף, אני הזמנתי את השיחה, וכדי שנוכל להפיק ממנה את המקסימום, ביקשנו ממחלקת הרווחה במועצה לבוא לעזרתנו להנחות את השיחה ולבנות אותה כך שתענה על מה שיותר מטרות שהיו לי. אני יודעת שיש חברים שלא אהבו שהשיחה מונחת על ידי מישהו מבחוץ, ושיש לה סדר יום - מובנה מסוים. אני ארגנתי את השיחה וככה רציתי שהיא תראה, כך חשבתי שלא רק יעלו כל המכאובים והטענות, אלא שאפשר יהיה גם לעשות איתם משהו. אני רציתי להשתתף כך שהרגשתי שאני לא יכולה להנחות.
אני מזמינה חברים שהפורמט הזה לא מצא חן בעיניהם ליזום ולארגן שיחה בפורמט שנראה להם. תזמינו אותי ואני אשמח לבוא.

אז לחברים שביקשו להשתתף בשיחות הבאות, קחו בחשבון שהן שיחות מובנות והן בנויות כך שבסוף השיחה כל אחד שהשתתף אמר את כל מה שהיה לו (או שבחר) להגיד ולהערכתי התוצאה היתה טובה וחשובה. אז באמת תבואו זה חשוב לי וחשוב לכולנו.

חג שמח - שרית

אולי בכל זאת יש עם מי לדבר

ביום שישי השתתפתי בשיחה "שנה מאז השינוי". האמת היא שלא התכוונתי ללכת. אתם יודעים: יום שישי עובדים; לא בא לי עוד שיחה; במילא זה לא יעזור; אף אחד לא מקשיב..... ועוד. אבל אחרי שקיבלתי הזמנה אישית משריטה - אמרתי לעצמי: אם הם עושים את המאמץ לשפר את המצב, אז גם אני יכול. אז הלכתי.

לא נתעכב בכמה חברים באו. אתם לא רוצים לשמוע אבל אני חייב להגיד שהייתה שיחה טובה, אמנם לא קלה, נאמרו דברים קשים מאוד - במיוחד בכל מה שקשור בתפקוד ההנהלה. נציגי ההנהלה ישבו והקשיבו, ואני רוצה להאמין שישקלו את ההצעות שעלו.

בעוד שבועיים תהיה עוד שיחה עבור אלה שלא יכלו לבוא. אני רוצה להמליץ לכל אחד להשתתף. הרי לפחות לא נוכל להגיד אחר כך: אין עם מי לדבר!
רוי בוסקילה

אנטליה זה לא טורקיה

רשמי מסע

חזרנו לפני שבוע מטיול של 11 ימים בטורקיה. לא אספר לכם על המרחקים והמרחבים, ולא על הנופים והחופים, ולא על היערות והנהרות, כי דגש הטיול היה בגיאולוגיה. שלושה ימים נסענו באזור רעידות האדמה הקשות שפקדו את מערב טורקיה לפני כחצי שנה. הוא הראה לנו מטע צפצפות ששורותיו התעקמו, עמודי גדרות שכבר לא עמדו בשורה וגם שתי תחנות דלק, זו ליד זו, שאחת מהן זזה עם כל הציוד שלה ארבעה!! כן, ארבעה מטרים ימינה. היא עמדה בשלמותה, לא ניזוקה, חוץ מאיזה חוט חשמל והמשיכו למלא בה דלק. באזור החוף, שקע שטח של מתקני ספורט וביולי, כולל בריכת שחיה אולימפית, שלושה מטר לתוך הים. בשולי האזור גם עמדו בתי מגורים ודיברנו עם ילדה אחת שגרה שם. פתאום בלילה התעוררה כי שכבה בתוך מים. העירה את האחים וההורים שלא התעוררו ויצאו ללא פגע מהבית. עם כל זאת, המראות בערים אלה, הם קשים ביותר. בתים שקרסו לגמרי כבר סולקו, ובמקומם הקימו מעברות. שורות, שורות של אוהלים, צריפונים או קראוונים שבהם מתגוררים ויתגוררו הרבה זמן, עשרות אלפים. שכונות שלמות שניזוקו קשות ולא ניתן להתגורר בהן עומדות מיותמות, שש או שמונה קומות סדוקות ופרוצות, בבחינת מצבות להרס שהטבע גרם. וההרס הוא אקראי ורב, וההרס היה אקראי ורב, איש אינו יודע כמה. המראות הזכירו לי את מראות לונדון ב-41-1940. גם שם ההרס וההרס היו אקראיים והמוניים, אם כי אופי הנזק כתוצאה מהתפוצצות והדף נראה קצת שונה. ומה יהיה שם הלאה? המומחים י*ן*ד*ע*י*ם שנתן 30 שנה תכה רעידה נוספת באזור מערבית ממקום הרעידה האחרונה, אבל איך מתכננים ומתגוננים, לכך יש תשובות חלקיות בלבד. לא עלינו היינו גם בקפריסין הטורקית - קיריס - מדינות בת אלפיים, אלף תושבים שחושבת שהיא עצמאית. יש לה "שער מנדלבאום" סגור כמעט הרמטית אל האזור היווני. יש לה שטחי חקלאות בלתי מעובדים כי החקלאים היו יוונים שעברו דרומה. גם שם למדנו קצת על הגיאולוגיה וקצת על האנשים שגרים שם.

עד לטיול הבא - טומי

מהספריה

מהספריה מוסרים שהתקבלו בתודה:

1. תרומה של מאתיים דולר ממשפחת הרברט דייז, שהיא ידידה של חברינו האוסטרלים, אשר גרה בארה"ב.
2. הודות לתרומה של גבי קרלה לינטון, אמו של אריק לינטון, בסכום של אלף דולר, אנו עומדים לרכוש מחשב מולטי-מדיה חדש.

התרומות האלה, יחד עם הקצבה מתוכננת בהשקעות שאושרה, תאפשר גם לחדש במידת מה את ספרי הלימוד המיושנים בחדר העיון.

מאיר

נזכור את יקירנו

ט' בסיון תשמ"ו (1986) - ניל בן עטר

האם אליעזר בן יהודה - מתהפך בקברו?

אולי הנס הגדול של קוממיות ישראל בארצו היא תחיית השפה העברית בתור שפה חיה ומדוברת. אמת, שפת עבר לעולם לא נעלמה, ושימשה קשר בין חכמי העם במשך הדורות, וכמובן שימשה שפת קודש שעל כל ילד יהודי ללמוד לקרוא (גם אם לא להבין). בתור שפה חיה ונושמת, העברית קולטת מילים מן הסביבה, אבל לאחרונה אני מרגישה שאנחנו מהזימים בעניין זה.

נשבעת לכם שאת הרשימה הבאה, ליקטתי תוך שבוע מהטלוויזיה והרדיו:

1. בליינד דייט.
2. סטרנגולציה.
3. אי-מייל (איזה אי זאת?)
4. זה ממש מסטרפיס!
5. דיסקרטיות

גם לא ברור לי למה שדרן הספורט צריך לשאוג "ג-ו-ו-ו-ל" שללא קושי אפשר לצעוק "ש-ע-ע-ע-ר!"

על היאללה ביי נדמה לי שכבר כתבתי פעם.

ה"פנדל" בוודאי מציג קושי לכל דובר אנגלית שלא לדבר על ה"שפכטל".

כמובן שיש גם "כפר-הנשיאית":

"GO AND GET THE AGALAH WITH A D'LI AND A SHMATTE, AND START CLEANING THE TABLES"

יגיד האחראי בחדר האוכל למתנדב הנוכח.

ילדינו מופתעים מאוד כשהם מגיעים לכתה א' ב"מבוא גליל" ושם לא יודעים מה זה לולי-פופ. מה שנוגע למילה "זיג" - גם בין דוברי אנגלית מבטן ולידה יש כאלה שלא שמעו עליה.

חברים מוזמנים להרחיב את הנושא המרתק של "תחיית השפה".

אולי נתחיל טור ב'דבר' בשם "עיבליש" או "אנגרית"ם

אננה

התעמלות מים

לאחר עונה חורפית מוצלחת בקיבוץ הגושרים, נחדש את שעורי ההתעמלות החל מיום שני 19.6.00 בבית.

יהיו שעורי בוקר החל משעה 06:30 וכן שעורי צהריים וערב, בהתאם לביקוש.

אהיה מוכן גם לכיתות מיוחדות כגון: גברים צעירים, צעירות וכו'.

השנה יינתנו השעורים בתשלום סמלי חודשי כך שאפשר יהיה להצטרף או לפרוש בכל עת.

החל מתאריך 14.6.00, אפשר יהיה להתקשר אלי כל ערב הביתה או להשאיר הודעה טלפונית (לא אהיה בבית בין התאריכים 6.6-13.6.00).

לבריאאות לכולם - לן ווי

ביום חמישי 15.6.00 בשעה 21:00 יערך ערב אזכרה לעופר פרנק ז"ל בחדר האוכל

פרשנות כלכלית

מיכאל כהן העלה נקודות כבדות משקל במאמרו מלפני שבוע. קשה לי לא להסכים עמו, הצרה היא, שלהצעתו, לחסן את מצבנו הכלכלי על-ידי צמצום הוצאות המחיה שלנו, אין גיבוי חברתי.

כאשר הצגתי את תכנית המשק לשנת 2000, הסברתי מפורשות, שאנחנו מעבירים יותר מדי כסף לקהילה והסכמתי לכך מאי רצון לפגוע בתקציבי הקהילה ומתוך ראייה, שכדאי "להרוויח זמן" עד למימוש נכסים. כמו כן, היו לנגד עיני התבטאויות של חברים, שלא יתמכו בתכנית העסקית, מכיוון ש"לא מעבירים מספיק כסף לקהילה" (40) חברים הצביעו נגד התכנית ואני מניח שלאבי חלקם זו הייתה הסיבה).

בצדק טוען מייקל, שלא ניתן למכור את אותן זכויות בקרקע פעמיים, פעם אחת לצמצום חוב מעיק ופעם שנייה להוסיף לקרנות הפנסיה שלנו. אבל הקמת השכונה עומדת להכניס 16.0 מיליון ש"ח לקופה. מתוכם 10.0 מיליון ש"ח ישמשו לחיסול הגירעון האקטוארי בפנסיות, והסכום הנותר יספיק לפרוע את ההלוואות החדשות שגייסנו ואת אלה שנגייס בעתיד. הקמת השכונה תארוך כ-5 שנים והתקבולים ייכנסו משך תקופה זאת. עדיין לפנינו עבודה רבה להשיג את כל האישורים, ההסדרים והסכמים, למכור את המגרשים, וטרם הוסרו המגבלות של היועץ המשפטי לממשלה. כמו כן, הקרקע משועבדת לבנקים, ולא ברור איזה חלק ידרשו לפירעון מוקדם של חובות קיימים כתנאי להסרת השעבודים. אך גם במקרה זה ההחזר השנתי לבנקים ירד ויותר יותר כסף פנוי לפנסיות.

לאחר הקמת השכונה נמשיך לנסות למכור זכויות קרקע נוספות. כפר הנשיא אינו "קיבוץ נדל"ן", אבל אפילו באזורנו ימשיך להיות ביקוש לקרקע למגורים ולתיירות. המשך בעמוד הבא

יש לנו נכסים אחרים אותם ניתן לממש: מניות תנובה, מניות חב' הזרע, השתתפותנו בביטוח לחקלאי, ניר שיתופי, מפעלים אזוריים, חלקנו בחברת הדלק "אלון" ועוד מספר שרידים מהעבר שלנו ושל התנועה. כך שלדעתי יהיו לנו מקורות עזר בהחזרת החובות לבנקים. היות שממוש נכסים אלה לא יחול מהר, כרגע אנו קונים זמן.

סיבה אחרת להרוויח זמן, היא נטיעת 300 דונם נוספים של מטע אגסים ואבוקדו בעזרת מימון חיצוני העשויים לתת תרומה יפה למצבנו המשקי בעוד 5-6 שנים. כרגע הענפים החקלאיים שלנו די חלשים, אבל תוספת המטעים עם פרי מבוקש (לפי התחזיות) תשפר מאוד את המאזן החקלאי.

כמו כן, אנו מפתחים עוד 3 ענפים העשויים לתרום באופן חיובי בעתיד הקרוב יותר. הגדלנו את מספר החדרים באירוח הכפרי ויש בכוונתנו להמשיך בכך. משתלת הערערם התפתחה מאוד ואם תמשיך בצמיחה, כפי שהדבר קורה בחצי השנה האחרונה, תרומת הענף תהיה משמעותית ביותר. גם הענף השלישי - צמחי מרפא נכנס להרפתקה רצינית מאוד בעזרת מימון של המשקיעים ואנו מקווים להצלחתו. בשל כל אלה נכנעתי חלקית לדרישת הקהילה ולא צמצמנו את ההעברה השנתית של 1,200,000 ש"ח, אבל אם רוצים לישון בשקט בלילות, הצעתו של מיכאל עדיפה.

הערה אחרונה - הפער (או הגירעון) בתקציב הקהילה נובע לא במעט מהעובדה, שהחברים מקבלים יותר כספים בתקציבם האישי (שעות נוספות, אש"ל לעובדי חוץ, וכו'). ברור שכתוצאה מכך לא יישאר כסף בקופה, והנהלת הקהילה מחפשת דרכים לאיזון תקציבה מחדש. ניתן גם להתבונן בדברים מזווית אחרת ולראות בברכה, שהחסר הוא בעצם תולדה של העברת יותר כספים לחברים וזאת הרי הייתה אחת מהמטרות העיקריות של השינוי.

קולין

תחזית אופטימית

לרגל יציאתנו מלבנון, הרי התחזית: רקע: ישראל יצאה מלבנון בגלל פגיעה בחוסנה של החברה הישראלית, וחולשתה במישור הבין-לאומי. (אפילו אם יהיו אנשים שציגו את יציאתנו מלבנון בבטוי של עצמה מוסרית, הרי שבעיני אויבינו, זו בוודאי חולשה). הבעיות הבטחוניות של ישובי הצפון נשארו בעינן. האויב הוא אותו אויב, פעילותו חופשית וקלה, עמדתו עדיפה. לכל אלה, נוספו בעיות נוספות:

- א. חוסר בטחון אישי של אנשי הצפון, חוסר וודאות בעתידם.
- ב. בעיות כלכליות בצפון, פגיעה בתיירות ופגיעה ביישובים שהעסיקו עובדים לבנוניים.
- ג. בעיות פוליטי צד"ל. איך באחת גרמנו לכמה אלפי בני ברית, להיות מנושלים מרכושם, מאדמתם ומכבודם. אילו בני ברית יהיה לנו בעתיד אם כך עשינו?

חיצבאללה רואה את ההתפתחויות בצפון כניצחון הבלעדי. ההצלחה תוסיף לו כח להמשיך בדרכו דרך הטרור והכח, תחזק את מעמדו בעולם הערבי. עם האוכל בא התאבון. סוריה שהתערבה בלבנון בגלל הכיבוש הישראלי, תמצא לה במהרה תרוץ אחר להשאר שם מפני שהיא לא תוותר על כלכלת הסמים מהבקעה, לא ייזל לה שום לחץ בין-לאומי. לבנון היא הקלף החזק שלה נגד ישראל, היא רוצה שניסוג מהגולן ללא תנאי ונהיה על ארבע וגם נבקש סליחה שלא עשינו את זה קודם. אחרי ההצלחה שלהם בלבנון, הם רואים שהסבלנות שלהם תישא פרי ושניסוג מהגולן גם על ארבע, וגם עם הזנב בין הרגליים.

ישראל מבססת את הפתרון הבטחוני שלה לצפון על כמה מרכיבים:

- א. האו"ם כגורם מפקח ומרסן (תקוות שווא).

- ב. התפתחויות פוליטיות חדשות: לבנון תעשה סדר ותסלק את החיזבאללה (תקוות שווא).
- סוריה תצא מלבנון (תקוות שווא).
- ג. יכולת הרתעה גבוהה של צה"ל (מעטה ביותר נגד פעולות פגע וברח).
- ד. ובתנאים אלה יהיה גבול שקט - נכון!

פרטי התהליך:

1. (יוני-יולי) - חודש עד חודשיים יקח לחיזבאללה להתמקם לאורך הגבול, כלל כוחות, נשק, ציוד ודרכי הספקה. הוא ילמד את הגזרה ויגיע לשיווי משקל חדש עם האוכלוסייה המקומית.
2. (אוגוסט) - חיזבאללה יתחיל להתנכל לסיורי הבט"שיות על הקו, מארבים קטלניים, חיילי צה"ל נפגעים.
3. (אוגוסט) - ישראל מגיבה מיד בחוזקה. תגובה אסטרטגית מול לבנון מלווה במתקפת הסברה בין-לאומית.
4. לבנון צועקת צעקה גדולה, אבל עושה מעט מאוד.
5. (ספטמבר) - חיזבאללה ממשיך בפעילותו.
6. ישראל מגיבה שוב במתקפה אסטרטגית מול לבנון, גם אזרחים נפגעים.
7. לבנון צועקת צעקה גדולה.
8. האו"ם, כהרגלו, מגנה את שני הצדדים תוך קריאה יפהפייה לשלום.
9. (דצמבר) - צרפת (הזם.. של אירופה) תוביל מדיניות בין-לאומית נגד התוקפנות הבלתי נסבלת של ישראל מול לבנון בהגנתה על החלשה כביכול (כמה נחמד).
10. חיזבאללה, או משהו אחר, מפעיל טרור נגד ישובים אזרחיים בצפון (הרבה יותר גרוע מקטיושות).
11. (ינואר) - פלסטינים ביו"ש מחריפים את המאבק ומרימים ראש. נתנו להם אצבע, הם רוצים את כל היד. רוצים את ירושלים, מכריזים על מדינה פלסטינית שבירתה ירושלים. (הם ימשיכו במאבק גם אחרי ירושלים למי שעוד לא הבין). תקריות עם נפגעים ביו"ש ובחבל עזה.
- לחגיגה - הפגנות בואדי ערה ובגליל, מהומות סטודנטים בחיפה.
- ישראל יושבת במו"מ עם סוריה במצב של נחיתות, אי שקט בצפון במרכז ובדרום. לחץ בין-לאומי לווייתורים, העם בלחץ, הממשלה מפולגת, הקואליציה גועלציה. רוב זעום של אנשים שפויים בעזרת העליה הרוסית והמגזר הדתי, מונע במשאל עם את החזרת הגולן לסוריה. בנקודה זו, נסגר הערוץ הסורי סופית. סוריה מעבירה כוחות ללבנון.
12. (מאי 2001) - ישראל נכנסת ללבנון שוב. מנקודה זו יש כמה אפשרויות, אבל בעקרון רק אלוהים יעזור לנו, ואין לנו על מי לסמוך, אלא על אבינו שבשמים.

- לידיעת הקוראים: נא לא להתווכח איתי על התסריט, כי הוא יתקיים ב100%-. אפשר לראותו כעובדה מוגמרת - נקודה.
- אפשר להתווכח על התאריך (מי שרוצה), אפשר להמשיך מהנקודה שהפסקתי.
- למה קראתי לזה "תחזית אופטימית"?
- א. כי הכל עלינו לטובה.
 - ב. יכול להיות הרבה יותר גרוע אם נחזיר את הגולן ואם לא יהיה לנו את העז להכנס שוב ללבנון.

תודה שקראת - אודי אגם

הודעה מהמועצה

שלום רב, וחג שמח.
צעדת ההזדהות עם ישובי גבול הצפון פתחה את חגיגות היובל של המועצה האזורית הגליל העליון. בשבת הקרובה - 10.6.00, יתקיימו החגיגות לכל הציבור במגרש הכדורגל בקיבוץ עמיר.

הארוע יחל בשעה 16:00 בהפנינג המוני לכל המשפחה.
בשעה 20:00, יתקיים טקס יקיר הגליל ואחריו מופע מרכזי וזיקוקין דינור.

פרטים נוספים בלוחות המודעות ובמחלקה לתרבות.

בברכת חג יובל שמח
אהרון ולנסי
ראש המועצה האזורית ג.ע.

תיאטרון האבסורד

בשבוע האחרון, אירעו מספר ארועים המצביעים על האבסורד שבחיינו:
1. הצורך באשרור, בהצבעה בקלפי, של הנהלת הקהילה (צעד פורמלי בלבד לדעתו ולפי הסבריו של אחד ה'מובילים'). ולעומת זאת, תוצאותיה של אותה הצבעה 90 בעד, 70 נגד, וקרוב ל-120 "לא מצביעים". האם ניתן להסיק מסקנות מכך?
2. שיחת חברים פתוחה בנושא "שנה לאחר השינוי". את השיחה הנחו 2 "יועצות" מבחוץ. חוץ מ-3 נציגי ההנהלה (אני כבר מבולבל מריבוי ההנהלות, אולי יהיה זה רעיון טוב לחלק לחברים דף המפרט את השמות של כל ההנהלות, הוועדות, הצוותים, התת-וועדות וכו'),

שלפחות נדע מי מנהל אותנו) - הגיעו כ-7 חברים מהשורה. (היה קשה להתחלק לשלוש לאחד ה'משחקים' המונחים, שלא נדבר על קבוצות הציור, שהצליח להבריא אחד מהשבועה, בגלל שרצה לדעת מה עוד בתכנית שלפניו). לאחר שכל אחד העלה את הערותיו, נתנה מנהלת הקהילה תאור מעודד מטעם הנהלתה, והיה אפשר להבין שהכל מתנהל על הצד הטוב ביותר. ראו הכתוב בלעומת זאת בסעיף 1.

3. כעבור 3 ימים, התקיימה 'אספה', שאחד מסעיפיה עסק בנושא תקנון, שקשור גם למבנה הארגוני, וגם לחוות דעת היועץ המשפטי של התק"מ. מתוך הדיון עלה הנושא האם מחליפים את הנהגת הקהילה כל שנה, או שנתיים, או שלוש. לדעתי, נושא מעניין ואקדמי לחלוטין. כי עדיין ישנה זכות חוקית לפטר כל בעל תפקיד, בכל עת, כמו שמפטרים חבר פשוט מעבודתו. דרך אגב, למרות העיקרון של דמוקרטיה בקיבוץ, האם לא הגיע הזמן לבחון את ערך האספה על 7 משתתפיה? הצבעה בקלפי בין כה תתקיים, וקשה להאמין שמישהו יושפע מהדיון של אותו קומץ נאמנים. ושוב ראו את הכתוב ב'לעומת זאת'.

האם זה לא מראה על נתק מוחלט בין הרגשת ההנהלה לבין החברים?

לפחות הערב אמורה להתקיים ישיבה פתוחה של הנהלת אגף החברה בנושא נציב קבילות החברים. נראה מה תהיינה התוצאות שם (לצער הפרסום לאותה ישיבה גם כן לקה בחסר, מי ידע מה זה "אומבוסדמן"?). לי יש תקווה שלפחות באגף החברה, שאמור להיות הגוף הדואג לחברים, תהיה היכולת לקרוא את הכתובת על הקיר, והתבונה לטפל בבעיה מספר אחד היום בחברה, סעיף 'לעומת זאת', ולנסות להציע דרכים לטפל בבעיה.

אדי

מי רוצה להיות מיליונר?

הכתבה נדחתה לשבוע הבא עקב אי העברת הדיסקט עם הכתבה למערכת)

"Digi Divrei" - The voice of the village (digital version)

Yes, we still have a voice and would like you to hear it and to hear from you too! Please write / respond / complain and otherwise abuse us (just kidding)

Keep in touch. Remember you are part of this community!

David Ellman: dellman@kfar-hanassi.org.il

הצטרף לקהילת כפר הנשיא באינטרנט. כאן, המרחק אינו קובע אלא הלב !!

www.kfar-hanassi.org.il/telcomm/ בואו לבקר ב.....

"If you lost your left arm, your right arm would be left"